

[Aksel Larsen.]

Jeg ser i lovforslaget, at det regulerings-tillæg, man fremtidig vil yde kongens civil-liste, skal reguleres efter pristallet. Jeg vil meget gerne have oplysning om, hvad det er for et pristal, man tænker på. Er det det almindelige pristal, eller er det det såkaldte lønregulerende, altså det skrabede pristal, der er tale om?

Den fungerende statsminister (Kampmann): Det er det lønregulerende pristal.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov for Færøerne om tvungen tuberkuloseundersøgelse af fiskerskibes mand-skab.

(Første behandling findes i tidenden sp. 712).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om adgang til konvertering af bunden opsparing for personer for skatteåret 1951-52.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1189, fremsættelsen i tidenden sp. 724).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Holger Eriksen: Da man i sin tid, men under en anden regering, gennemførte de 2

tvangssparingslove, var der mange skeptikere, der gjorde gældende, at disse 2 tvangslån såmænd aldrig ville blive tilbagebetalt. Selvfølgelig var der ingen begrundelse for en sådan påstand, idet staten altid overholder sine forpligtelser, men alligevel fandt den genklang mange steder. Nu har man tilbagebetalt de lån, der blev ydet af aktieselskaber, og man er gået i gang med at tilbagebetale den bundne opsparing fra 1950-51 for de private opspareres vedkommende, og det synes mærkværdigt nok at have skabt en vis irritation i kredse, som ser deres interesse i altid at lægge staten for had.

Jeg har set, at man gør op, at vel får tvangssparerne udbetalt rente, men samtidig er pengenes købeevne faldet i et tilsvarende omfang. Selv om dette er rigtigt, er det kun det samme, som har ramt frivillige indskydere i banker og sparekasser; og det er jo ikke noget specielt dansk fænomen, der her gør sig gældende; forskellige udenrigspolitiske forstyrrelser har bevirket, at pengenes værdi i almindelighed er dalet, og det er efter min mening ikke muligt at lave nogen som helst politik på dette forhold.

Nu har den højtærede finansminister fremsat et lovforslag, hvorefter tilbagebetalingen af den bundne opsparing fra 1951-52 fremskyndes, for så vidt sparerne selv ønsker det og under forudsætning af, at kun rentebeløbet udbetales kontant, mens hovedstolen omsættes til præmieobligationer eller almindelige statsobligationer, der udstedes med en rente af en sådan højde, at kursen vil blive omkring pari. Jeg billiger fuldt ud ministerens motiver: dels de uheldige virkninger, det ville have med ét slag at forhøje købekraften med ca. 300 mill. kr., dels de forstyrrelser, det rent finansielt ville give, hvis man et enkelt år øgede det ordinære afdrag på indenlandsk statsgæld, der for tiden er på ca. 200 mill. kr., til 500 mill. kr.

Alligevel er også dette lovforslag blevet modtaget med en vis irritation i adskillige dele af pressen. Man spørger bl. a., hvorfor ikke alle pengene bliver udbetalt kontant, hvortil jo kun er at svare, at det bliver de også, hvis man venter til den dag, de er forfaldne. Men i øvrigt giver spørgsmålet om, hvorfor der ikke sker en kontant udbetaling allerede nu, anledning til modspørgsmål, f. eks. om hvorledes midlerne